

[Statsministeren.]

fald, der er sket, og for det andet til, at man i hvert fald på reparationsområdet med den lovgivning, der er gennemført her, skulle have muligheder for at vende udviklingen i byggesektoren. Men den store, tunge del af den arbejdsløshed, vi har, og den store, tunge del af den arbejdsløshed, vi vil have i det kommende halve eller hele år, vil være inden for byggesektoren, og derfor må vi nok erkende, at her er der ikke gjort så meget, som der egentlig bør gøres, for at få beskæftigelsen op på et mere rimeligt niveau.

Må jeg lige vende tilbage til spørgsmålet om EF og samarbejdet dér. Jeg vil sige, at efter at England så entydigt, så klart har stemt ja til fortsat medlemskab, så skulle det indeholde muligheder for, at det, vi ønsker: et stærkere, et mere intenst og for min skyld også gerne et mere udbygget samarbejde i EF, nu skulle kunne realiseres. For Danmark burde det også være sådan, at nu skal vi ikke så meget diskutere, om vi skal være medlem af EF, men alene *hvordan*. Hvordan fører vi den rette politik? Hvordan søger vi at få den indflydelse, som vi nu engang gerne vil have, og hvordan skal tendensen i den økonomiske politik og i den fælles indsats, der skal gøres, tilrettelægges? Det er det, der er opgaven. Vi kan ligesom lægge en fase bag os; den egentlige strid kan blive til en almindelig debat om, hvad og hvordan vi skal fremme vores synspunkter.

Det har også — jeg tror, det var fra hr. Jens Møllers side — været sagt, at regeringen har vist evne og vilje til at formidle et samarbejde. Jeg vil gerne sige tak for de udtalelser, og jeg vil gerne understrege, at vi har lagt megen vægt på at søge dette samarbejde realiseret.

I virkeligheden er det jo ganske mange ting, der er lykkedes i de måneder, som folketinget efter den nye regeringsdannelse er kommet igennem. Det spænder over vidt forskellige ting og for nu at begynde i den vigtigste ende: vi har hjulpet lidt på hyrevognserhvervet, og vi fik også løst forårets overenskomstsituation, for at tage en af de store ting. Vi fik klaret mestrenes udgifter til lærlinge. Vi fik gennemført en betydelig lovgivning med støtte fra et bredt flertal i folketinget med hensyn til isolerings- og vedligeholdelsesarbejder og den slags ting.

Det mener jeg var meget værdifuldt. Det er for resten værd at bemærke, at den lovgivning, som var udgiftkrævende, i virkeligheden er en lovgivning, som har vundet bred tilslutning, ikke blot, undskyld betegnelsen, fra de små partier, der har været villige til at samarbejde med regeringen, men f. eks. også fra venstre. Det skal venstre ikke have utak for, men det er værd at lægge mærke til, når man diskuterer de udgiftsstigninger, som nu engang har været nødvendige for at hjælpe på beskæftigelsen. Det er vigtigt at notere sig dette. Vi kommer nu igennem med øget støtte til miljøinvesteringer. Vi er kommet igennem også med en revision af huslejelovgivningen i fordragelighed imellem forligspartierne, således at vi skar toppen af de voldsomme stigninger. Vi er kommet igennem med et meget bredt forlig om vores skolelovgivning.

Vi er også kommet igennem med flykøbene. (*Afbrydelse*). Ja, det med flykøbene kan jo godt give anledning til henholdsvis bitre eller muntre bemærkninger, alt efter temperament, men jeg vil gerne over for hr. Knud Jespersens demagogiske udlægning af disse ting sige, at 2,4 mia kr. er mange penge at stille op imod nogle af de besparelser, som er gennemført, men det er som bekendt 2,4 mia kr. over en 8-årig periode. Det vil sige, at det slet ikke er den størrelsesorden og den måde, tingene kan sammenstilles på, som hr. Knud Jespersen gjorde det her i dag. Det er altså en investering over en ganske lang årrække, og det er en investering, som under alle omstændigheder holder sig inden for de samme rammer. Forudsat vi kunne forlænge forsvarsforliget, holder det sig inden for det samme forsvarsforlig, som 4 partier her i tinget hidtil har været enige om at bakke op. Regeringen har endda søgt at angribe dette spørgsmål på en sådan måde, at hvis der er politisk stemning for det i dette ting, når et nyt forsvarsforlig skal laves, og hvis den udenrigspolitiske situation, altså afspændingspolitikken, tilsiger det, så er der muligheder for at lave et nyt forsvarsforlig på et noget mere beskedent grundlag end det, der hidtil har været tilfældet. Der er altså ikke lukket døre med hensyn til et nyt forsvarsforlig. Der er tværtimod lagt op til, at denne mulighed ser man fra regeringens side meget gerne.

Specielt til hr. Knud Jespersen vil jeg